

Dosarul nr. 2ra-1498/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. E. Tverdohleb)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Bejenaru, A. Toderaș, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ghenadii Ioxa,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Flaronis” și Întreprinderea cu Capital Străin „Agrorus-Moldova” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „Părtaș” Societate cu Răspundere Limitată, Ioxa Ghenadii și Ioxa Natalia cu privire la încasarea datoriei și penalității,

împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Ioxa Ghenadii și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni în partea cerințelor formulate împotriva lui Ioxa Ghenadii și Ioxa Natalia,

constată:

La data de 11 iunie 2013 SRL „Flaronis” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Părtaș” SRL, solicitând încasarea datoriei în sumă de 2 447 101, 93 de lei, a penalității în mărime de 3 582 558, 06 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în perioada anilor 2010-2012 a încheiat cu pârâta contracte de vânzare-cumpărare. Astfel, la 25 martie 2010 a încheiat contractul nr. 15, în baza căruia a livrat pârâtei produse de uz fitosanitar conform facturilor fiscale: seria SU nr. 2349947 din 25 martie 2010 în sumă de 228975,00 de lei; seria SU nr.2350000 din 15 aprilie 2010 în sumă de 36330,00 de lei și seria SU nr. 3324492 din 04 mai 2010 în sumă de 1334614,53 de lei. Denumirea și cantitatea produselor de uz fitosanitar au fost specificate în actele adiționale cu nr. 1 din 25 martie 2010, nr. 2 din 15 aprilie 2010, nr. 3 din 05 mai 2010, nr. 4 din 04 mai 2010.

La 19 mai 2011, reclamanta a încheiat cu pârâta contractul nr. 40 în baza căruia i-a livrat produse de uz fitosanitar conform facturilor fiscale: seria JB nr. 0258734 din 19 mai 2011 în sumă de 198296,00 de lei; seria JB nr. 0258799 din 06 iunie 2011 în

sumă de 68516,00 lei; seria JB nr. 0342533 din 22 iulie 2011 în sumă de 145783, 20 de lei; seria JB nr. 0342618 din 05 octombrie 2011 în sumă de 3152,10 lei. Denumirea și cantitatea produselor de uz fitosanitar au fost specificate în actele adiționale nr. 1 din 19 mai 2011, nr. 2 din 19 mai 2011, nr. 3 din 06 iunie 2011, nr. 4 din 22 iulie 2011, nr. 5 din 22 iulie 2011, nr. 6 din 05 octombrie 2011.

În baza contractului nr. 7 din 23 martie 2012, SRL „Flaronis” a livrat SC „Părtaș” SRL produse de uz fitosanitar conform facturilor fiscale: seria JB nr. 0342681 din 23 martie 2012 în sumă de 143468,00 de lei; seria JB nr.0342695 din 02 aprilie 2012 în sumă de 285896,00 de lei; seria JB nr. 0342696 din 02 aprilie 2012 în sumă de 71474,00 de lei; seria JB nr.0342738 din 19 aprilie 2012 în sumă de 100400,75 de lei; seria JB nr. 0342739 din 19 aprilie 2012 în sumă de 67759,25 de lei; seria JB nr.1017424 din 16 mai 2012 în sumă de 810845,70 de lei; seria JB nr. 1017695 din 19 iunie 2012 în sumă de 28709,60 de lei; seria JB nr. 1017708 din 25 iunie 2012 în sumă de 79815,00 lei; seria JB nr.1017751 din 05 iulie 2012 în sumă de 63648,00 de lei; seria JB nr. 1017785 din 17 iulie 2012 în sumă de 82368,00 de lei; seria JB nr. 1017818 din 02 august 2012 în sumă de 78795,00 de lei; seria JB nr.1017821 din 03 august 2012 în sumă de 97658,20 lei; seria JB nr.1017906 din 05 noiembrie 2012 în sumă de 3837,60 de lei. Denumirea și cantitatea produselor de uz fitosanitare au fost specificate în actele adiționale: nr. 1 din 23 martie 2012, nr. 2 din 02 aprilie 2012, nr. 3 din 02 aprilie 2012, nr. 4 din 19 aprilie 2012, nr. 5 din 19 aprilie 2012, nr. 6 din 19 aprilie 2012, nr. 7 din 16 mai 2012, nr. 8 din 16 mai 2012, nr. 9 din 19 iunie 2012, nr. 10 din 25 iunie 2012, nr. 11 din 05 iulie 2012, nr. 12 din 17 iulie 2012, nr. 13 din 02 august 2012, nr. 14 din 03 august 2012, nr. 15 din 05 noiembrie 2012.

Reclamanta a menționat că în perioada anilor 2010-2012, pârâta nu a respectat graficul de achitare a datoriei prevăzute în contracte, achitând doar parțial datoria și anume: prin ordinul de plată nr. 2 din 31 ianuarie 2011- suma de 200 000 de lei, prin ordinul de plată nr. 5 din 01 martie 2011 - suma de 1 000 000 de lei și prin ordinul de plată nr. 30 din 29 martie 2012 –suma de 280 000 de lei. Datoria restantă în sumă de 2 447 101,93 de lei nu a fost restituită.

De asemenea, SRL „Flaronis” a precizat că în contractele de vânzare-cumpărare nominalizate, părțile au convenit asupra penalității în cazul neexecutării obligațiilor contractuale, care constituie 1000 de lei și 0,8% din mărimea datoriei pentru fiecare zi de întârziere. Având în vedere că ultimul contract este din 23 martie 2012, reclamanta a pretins că perioada de întârziere a achitării datoriei începe din 01 decembrie 2012 și astfel, penalitatea de întârziere constituie suma de 3 582 558,06 lei.

A susținut că în urma adresărilor către pârâtă de a executa obligația de achitare a plății pentru marfa livrată, ultima a recunoscut existența acesteia, însă a invocat situația materială grea în legătură cu criza economică.

Prin încheierea din 04 iulie 2013 a Judecătorei Briceni a fost confirmată tranzacția de împăcare încheiată între SRL „Flaronis” și SC „Părtaș” SRL cu încetarea procesului civil.

Prin decizia din 10 martie 2014 a Curții de Apel Bălți au fost respinse recursurile declarate de SC „Părtaș” SRL și Ghenadii Ioxa și a fost menținută încheierea din 04 iulie 2013 a Judecătorei Briceni.

Prin încheierea din 26 mai 2014 a Judecătorei Briceni a fost admisă cererea de revizuire depusă de Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa și a fost casată încheierea din 04 iulie 2013 a Judecătorei Briceni, cu dispunerea rejudecării cauzei civile.

Prin încheierea protocolară din 07 iulie 2014 a Judecătorei Briceni au fost atrași în calitate de copârâți Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa, deoarece la 03 iulie 2013, între SRL „Flaronis”, în calitate de creditor, SC „Părtaș” SRL, în calitate de debitor și Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa, în calitate de fidejutori, a fost încheiat contractul de fidejusiune, întru garantarea executării obligației de restituire a datoriei pentru produsele de uz fitosanitar în sumă de 2 447 101, 93 de lei, a penalității de întârziere pentru neexecutarea în termen a contractului în sumă de 250 000 de lei, a cheltuielilor de judecată, a taxei de stat și a altor cheltuieli legate de soluționarea acestui caz, ca urmare a încheierii contractelor de vânzare-cumpărare nr. 15 din 25 martie 2010, nr. 40 din 19 mai 2011 și nr. 7 din 23 martie 2012 a produselor de uz fitosanitar și a tranzacției de împăcare din 03 iulie 2013, încheiate între SRL „Flaronis” și SC „Părtaș” SRL.

Ulterior, la 01 martie 2017 între SRL „Flaronis”, în calitate de cedent și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL, în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune de creanță. Conform pct. 2 și 3 (condițiile) din contractul de cesiune de creanță din 01 martie 2017, în contul achitării datoriei de 2 205 149, 95 de lei SRL „Flaronis” a cedat ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL dreptul de creanță în quantum de 2 447 101, 93 de lei pe care îl deține în raport cu SC „Părtaș” SRL și fidejutorii Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa; ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL a acceptat creanța în sumă de 2447101, 93 de lei pentru datoria avută de 2205149, 95 de lei.

Prin încheierea din 05 mai 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, a fost înlocuită SRL „Flaronis” cu succesorul în drepturi parțiale la cererea de încasare a datoriei în baza contractului de cesiune de creanță din 01 martie 2017 - ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL cu continuarea examinării cauzei la acțiunea SRL „Flaronis”, ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL împotriva SC „Părtaș” SRL, Ghenadii Ioxa și Nataliei Ioxa.

La 23 mai 2017 SRL „Flaronis”, ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL au depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea în mod solidar de la SC „Părtaș” SRL, Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa în beneficiul ÎCS „Agrorus Moldova” SRL a datoriei în mărime de 2 447 101, 93 de lei, încasarea în mod solidar de la SC „Părtaș” SRL, Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa în beneficiul SRL „Flaronis” a penalității de întârziere în mărime de 3 523 680 de lei și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 5000 de lei și a sumei de 2197,5 lei cu titlu de cheltuieli de executare conform borderoului de calcul din 14 iunie 2013.

În cadrul ședinței de judecată din 12 februarie 2018, reprezentantul ÎCS „Agrorus Moldova” SRL și al SRL „Flaronis”, Ion Berliba, a solicitat încasarea în mod solidar de la SC „Părtaș” SRL, Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa în beneficiul ÎCS „Agrorus Moldova” SRL, suma totală de 2 447 101,93 de lei cu titlu de datorie în baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 15 din 25 martie 2010, nr. 40 din 19 mai 2011, nr. 07 din 23 martie 2012 și a contractului de fidejusiune din 03 iulie 2013, și în beneficiul SRL „Flaronis” a sumei de 307 297,50 de lei constituită din: penalitatea conform capitolului II din contractul de fidejusiune, în sumă de 250 000 de lei; penalitatea conform capitolului IV din contractul de fidejusiune în sumă de 50 000 de lei; suma de 5000 de

lei pentru plata taxei de stat; cheltuielile de executare a măsurilor de asigurare a acțiunii în sumă de 2197,50 de lei și suma de 100 de lei pentru publicarea anunțului în ziar.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, a fost admisă parțial acțiunea depusă de SRL „Flaronis”, ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL și s-a încasat în mod solidar de la Natalia Ioxa și Ghenadii Ioxa în beneficiul ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL, întru achitarea datoriei în baza contractelor de cumpărarea-vânzare nr. 15 din 25 martie 2010, nr. 40 din 19 mai 2011, nr. 07 din 23 martie 2012 și a contractului de fidejusiune din 03 iulie 2013, suma totală de 2 447 101,93 lei. S-a încasat în mod solidar de la Natalia Ioxa și Ghenadii Ioxa în beneficiul SRL „Flaronis” suma de 307 297,50 de lei, constituită din: penalitatea de întârziere, conform capitolului II din contractul de fidejusiune, în sumă de 250 000 de lei; penalitatea de întârziere, conform capitolului IV din contractul de fidejusiune, în sumă de 50 000 de lei; suma de 5000 de lei pentru plata taxei de stat; cheltuielile de executare a măsurilor de asigurare a acțiunii în sumă de 2197,50 de lei și suma de 100 de lei pentru publicarea anunțului în ziar. S-a încasat în mod solidar de la Natalia Ioxa și Ghenadii Ioxa în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 45 000 de lei. Totodată, au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 21 noiembrie 2014 a Judecătoriei Briceni pe conturile bancare ale SC „Părtaș” SRL; pe bunurile mobile și imobile; pe fructul activității și a bunurilor și a drepturilor, așa cum sunt definite în art. 299 din Codul civil, pe bunurile SC „Părtaș” SRL care se află la alte persoane.

La data de 06 martie 2018, Ghenadii Ioxa a declarat apel împotriva hotărârii din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Ghenadii Ioxa și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Prin decizia din 31 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Ghenadii Ioxa și a fost casată integral decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul depus de Ghenadii Ioxa, a fost casată integral hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „Flaronis” și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL împotriva lui Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa cu privire la încasarea datoriei, iar procesul civil la acțiunea înaintată de SRL „Flaronis” și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL împotriva SRL „Părtaș” a fost încetat în temeiul art. 265 lit. g) din Codul de procedură civilă - pârâtului îi lipsește capacitatea de folosință.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Flaronis” și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL, a fost casată decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți în partea respingerii acțiunii înaintate de SRL „Flaronis” și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL împotriva lui Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa cu privire la încasarea datoriei și a fost restituită cauza în această parte spre rejudecare

la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată. În rest, decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost menținută.

Prin decizia din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Ghenadii Ioxa și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni în partea pretențiilor formulate de SRL „Flaronis” și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL împotriva lui Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa. Totodată, s-a încasat, în mod solidar, de la Ghenadii Ioxa și Natalia Ioxa în beneficiul ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL cheltuielile de judecată în sumă de 25 000 de lei și în beneficiul SRL „Flaronis” cheltuielile de judecată în sumă de 4610 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că actul de verificare a decontărilor reciproce dintre SRL „Flaronis” și SRL „Părtaș” la situația din 03 aprilie 2013, indică asupra unor datorii la livrările de mărfuri conform facturilor în sumă totală de 2 447 101,93 de lei, actul fiind semnat de ambele părți, atât de SRL „Flaronis”, cât și de SRL „Părtaș”.

Prin urmare, odată ce contractul de fidejusiune acționează până la achitarea deplină a tuturor obligațiilor garantate în condițiile în care obligația persoanei juridice lichidate SRL „Părtaș” se transmite fidejuserilor Ioxa Ghenadii și Ioxa Natalia, obligațiile asumate în temeiul contractului de fidejusiune se mențin până la îndeplinirea completă de către debitor a tuturor obligațiilor de plată asumate prin contract față de creditorul garantat SRL „Flaronis”. În asemenea împrejurări, dreptul de a pretinde executarea obligației de la fidejuseri persistă chiar și după degrevarea de obligații, la caz lichidarea debitorului.

Reieșind din cele relatate supra, instanța de apel a reținut ca fiind legală și întemeiată soluția instanței de fond privind încasarea, în mod solidar, de la Ioxa Ghenadii și Ioxa Natalia în beneficiul ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL a datoriei în baza contractelor de cumpărare-vânzare nr. 15 din 25 martie 2010, nr. 40 din 19 mai 2011, nr. 07 din 23 martie 2012 și contractului de fidejusiune din 03 iulie 2013, în sumă totală de 2 447 101,93 de lei.

De asemenea, Curtea de Apel Bălți a considerat justă soluția instanței de fond în partea încasării solidară a penalității din contul lui Ioxa Ghenadii și Ioxa Natalia în beneficiul SRL „Flaronis”, în sumă de 300 000 de lei constituită din: penalitatea de întârziere (conform capitolului II din contractul de fidejusiune) - de 250 000 de lei și penalitatea de întârziere (conform capitolului IV din contractul de fidejusiune) - de 50 000 de lei.

La data de 24 august 2020 Ghenadii Ioxa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, cu încetarea procesului în temeiul art. 79 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

În motivarea recursului s-a invocat că potrivit art. 79 alin. (4) din Legea insolvenței, 79 alin. (4) din Legea insolvenței, creditorii chirografari sunt în drept să depună cerere de înaintare a creanțelor în instanța de insolvență. Astfel, nu doar debitorii solidari cu SRL „Părtaș”, dar și fidejuserii, pot înainta creanțe. La caz însă, nu mai poate înainta creanțe, deoarece acestea au fost înaintate de SRL „Flaronis” în cadrul procesului de insolvență intentat în privința SRL „Părtaș”, fiind astfel lipsiți

împreună cu Natalia Ioxa de posibilitatea de a recupera măcar o parte din datorie de la SRL „Părtaș”.

A notat că SRL „Flaronis”, pe propria răspundere, în momentul declarării insolvabilității SRL „Părtaș” a decis să solicite datoria doar de la debitorul insolubil și nu de la restul debitorilor solidari, prin ce a îngreunat dreptul ultimilor de a valida această creanță. Din momentul când această creanță a fost validată de instanța de insolabilitate, toate acțiunile pentru executarea acestei datorii revin instanței de insolabilitate, care se pronunță asupra faptului că această datorie este stinsă.

Recurentul consideră că doar instanța de insolabilitate este competentă să se expună asupra oricăror litigii ce țin de masa debitoare, inclusiv celor intentate către fidejutori.

A menționat că instanța de apel a aplicat în mod eronat prevederile art. 181 din Legea insolabilității, care nu sunt aplicabile speței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 25 iunie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expeditată în adresa lui Ghenadii Ioxa la data de 04 august 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 13311 (f.d. 79, volumul III) și a fost recepționată la 08 august 2020 (f.d. 82, volumul III).

Astfel, recursul, declarat la data de 24 august 2020, este în termen.

La 21 septembrie 2020, copia recursului declarat de Ghenadii Ioxa a fost expeditată în adresa intimaiilor SRL „Flaronis”, ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL, SRL „Părtaș”, administratorului autorizat Victor Magnet și Natalia Ioxa, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 93, volumul III).

La 13 octombrie 2020, intimații SRL „Flaronis” și ÎCS „Agrorus-Moldova” SRL au depus referință, prin care au solicitat considerarea recursului ca inadmisibil.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ghenadii Ioxa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ghenadii Ioxa asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ghenadii Ioxa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ghenadii Ioxa se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic